

[Axel Ivan Pedersen.]

betragtning, at der regnes med en stigning i motorkøretøjernes antal helt op til det dobbelte i løbet af 1960'erne, forekommer denne udvikling foruroligende. Færdselsulykker og færdselsuheld er en betydelig økonomisk belastning for vort samfund, og selv ved en forsigtig vurdering vil man næppe komme under et beløb på 500 mill. kr. årlig, når alle forhold tages i betragtning.

Da det viser sig, at det menneskelige element i trafikken bærer hovedparten af skylden for færdselsuheldene, helt op til 90 pct., er det naturligt at spørge om grunden hertil, og om det kan skyldes, at den køreskole, enhver aspirant til et førerbevis må gennemgå, ikke lægger tilstrækkelig vægt på de forhold i uddannelsen, der kan udvirke større ansvarsfølelse og hensyn-tagen i trafikken.

Der ligger her et problem, hvis løsning naturligvis er afhængig af, hvilken uddannelse og hvilke forudsætninger kørelæreren er i besiddelse af, og på baggrund af de strenge krav, der i mange andre lande stilles til kørelæreruddannelsen, må bestemmelserne i færdselslovens § 76 og straffelovens § 78, stk. 2, samt ministeriets cirkulære forekomme at være ufyldestgørende. En køreskole, som reklamerer med korrespondancekursus for kørelærere, skriver da også i sit reklamecirkulære, at man ingen steder nøjagtig kan finde, hvilket pensum der kræves. Det forekommer mig at være et noget ejendommeligt grundlag at drive skole på og en udmærket understregning af Dansk Kørelærer Unions påstand om, at de nugældende regler om godkendelse af kørelærere ikke længere kan anses for at være fornøden garanti for, at udvælgelsen sker på betryggende måde.

Hertil kan føjes, at den i færdselslovens § 76, stk. 4, hjemlede beføjelse, hvorefter kørelæreraspiranter foretager elevkørsel, altså inden de endnu har bestået den kørelærereprøve, de har indstillet sig til, udnyttes forretningsmæssigt.

Det forekommer mig, at der er en rimelig grund for den højtærede justitsminister til at overveje, om ikke en anden ordning var tiltrængt, eventuelt tillige en autorisationsordning. Overflod af kørelærere, oven i

købet tillige af folk, der driver virksomheden som bibeskæftigelse, skaber en udividet konkurrence, der kan give sig udslag i for få køretimer for eleverne og en ukritisk indstilling til elevernes egenskaber såvel i psykisk som i anden henseende; en autorisation vil således kunne få betydning for færdselssikkerheden.

Trafikunionen i Danmark betragter med bange anelser udviklingen på trafikens område. De i sidste uge offentliggjorte ulykkestal for januar i år med en stigning på omtrent 20 pct. i forhold til januar sidste år, trods netop denne måneds meget vanskelige vinterføre, understreger alvoren i situationen. Der må på alle de områder, hvor der kan gøres en positiv indsats, ske noget, og det er ud fra denne indstilling, jeg har stillet mit spørgsmål.

Formanden: Jeg henstiller, at der er mere ro i salen under forhandlingene.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg forstår meget vel baggrunden for det spørgsmål, det ærede medlem har stillet mig, og vil gerne besvare spørgsmålet på følgende måde.

Ordnningen her i landet har siden en lov af 1948 været den, at ingen kunne virke som kørelærer uden at have opnået politiets godkendelse, hvilken godkendelse bl. a. forudsætter, at den pågældende ved aflæggelse af en prøve har godtgjort, at han er i besiddelse af de til virksomheden som kørelærer fornødne evner og kundskaber. I øvrigt forlanges det, at han er fyldt 23 år, at han i de sidste 3 år jævnligt har ført motorvogn, henholdsvis motorcykel, og at hans vandel ikke er til hinder for en godkendelse. Disse krav skulle sikre, at kun personer med en vis erfaring og modenhed som motorførere og med de fornødne kvalifikationer kan virke som kørelærere.

De særlige uddannelsesmæssige krav, der stilles til kørelærere, går altså ikke ud på, at den pågældende skal gennemgå nogen bestemt fastlagt skole- eller kursusuddannelse, men alene, at han består en foreskrevne prøve. Regler om denne prøve er givet i justitsministeriets bekendtgørelse af 12. maj 1958 om godkendelse af kørelærere. Prøven aflægges for et særligt udvalg bestående i almindelighed af en politimester, en motor-